

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

comedit me domus tua quia zelus scriptum est discipuli eius & recordati sunt
 17 ואתדברו תלמידוהי דכתיב דשננה דביתך אכלנו
 nobis tu ostendis signum quod ei & dixerunt Iudaei autē responderūt
 18 ענו דין יהודיא ואמרו לה מנא אתא מחוזה אנת לן
 templum destruite eis & dixit Iesus respondit tu facias vtilia
 דהלן עבר אנת: 19 ענא ישוע ואמר להון סתורו היכלא
 dicunt illud sum erigens ego diebus & tribus hoc
 הנא ולתלת יומין אנת מקים אנת לה: 20 אמרין
 illud templum edificatū est annis & sex quadraginta Iudaei ei
 לה יהודיא לארבעין ושת שנין אתבני היכלא הנא
 dicens verò ipse illud es erigens diebus tribus & tu
 ואנת לתלת יומין מקים אנת לה: 21 הו דין אמר
 mortuorū domo à autē surrexisset cūm corporis sui templo de erat
 הוא על היכלא דפננה: 22 בר קם דין מן בית מיתא
 Scripturis & crediderūt fuisse quia hoc discipuli eius recordati sunt
 אתדברו תלמידוהי דהיא אמר הוזה והימנו לכתבא
 Iesus quem dixerat & sermoni
 ולמלתא דאמר ישוע:

& de baptismo Epiphaniā post in sabbatho vnius matutinis
 דצפריא דחד בשבתא דבחר דנחא ודמעמודיא
 in festo in Pascha in Ierusalem Iesus esset cūm
 23 בר איתוהי הוא ישוע באורשלים בפנחא בערער
 verò ipse quz edebat signa qui viderunt in eū crediderunt multi
 סניא הימנו ברה דהו דהו אתותא דעבר: 24 הו דין
 erat cognoscēs ipse quoniam semetipsum eis erat credens non Iesus
 ישוע לא מהימן הוזה להון נפשה מטל דהו ידע הוא
 omni de ei restaretur vt homo erat indigens neque hominem omnem
 לכל נש: 25 ולה סניק הוזה דאנש נסהר לה על כל
 hominis in filio esset quid erat sciēs enim ipse hominis filio
 בר נש הו ניר ידע הוא מנא אית בכר נשא:

3 caput קפלאון ג

Nicodemus Phariseis ex vnus illic autem erat
 ארת הוזה דין תמן תר מן פרישא ניקריטוס
 Iudaeorum princeps erat nomen eius
 שמרה הוזה ארכונא דיהודיא:

17 ἀπεκρίθη δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι μὴ οὐκ ἔγνωσαν αὐτὸν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν· 18 ἀπεκρίθη δὲ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες αὐτῷ, ὅτι ὅπου οὐκ ἔγνωσαν αὐτὸν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν· 19 ἀπεκρίθη δὲ Ἰησοῦς, λέγων αὐτοῖς, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν· 20 ἔφη οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, ποῦ οὐκ ἔγνωσαν αὐτὸν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν· 21 ἐκείνος δὲ ἔφη αὐτοῖς, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν· 22 ὅτι οὐκ ἔγνωσαν αὐτὸν ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν· 23 ὡς δὲ λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν· 24 αὐτὸς δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν· 25 ὡς δὲ λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦν·

17 Recordati sunt verò discipuli eius quia scriptū est, Zelus domus tuae comedit me.
 18 Responderunt ergo Iudaei, & dixerunt ei, Quod signum ostendis nobis quia haec facis?
 19 Respondit Iesus, & dixit eis, Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud.
 20 Dixerunt ergo Iudaei, Quadraginta & sex annis edificatum est templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud?
 21 Ille autem dicebat de templo corporis sui.

22 Cūm ergo resurrexisset à mortuis, recordati sunt discipuli eius, quia hoc dicebat: & crediderunt Scripturæ, & sermoni quē dixit Iesus.

23 Cūm autem esset Ierosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius, videntes signa eius, quæ faciebat.

24 Ipse autem Iesus non credebat semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes.

25 Et quia opus ei non erat vt quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine.

CAP. III.

1 ERAT autem homo ex Phariseis Nicodemus nomine, princeps Iudaeorum.

2

2 Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei, Rabbi, scimus quia à Deo venisti magister: nemo enim potest hæc signa facere quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

3 Respondit Iesus, & dixit ei, Amen amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei.

4 Dixit ad eum Nicodemus, Quomodo potest homo renasci cū sit senex: nunquid potest in ventrem matris suæ iteratò introire & renasci?

5 Respondit Iesus, Amen amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

6 Quod natum est ex carne, caro est: & quod natum est ex Spiritu, spiritus est.

7 Non mireris, quia dixi tibi, Oportet vos nasci denuo.

8 Spiritus ubi vult spirat: & vocem eius audis, sed nescis unde veniat, aut quò vadat: sic est omnis qui natus est ex Spiritu.

9 Respondit Nicodemus & dixit ei, Quomodo possunt hæc fieri?

10 Respondit Iesus, & dixit ei, Tu es magister in Israel, & hæc ignoras?

quod à seimus Magister mi ei & dixit nocte Iesum ad venit hic
 אָמַר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 hæc potest homo enim nos Doctor missus sis hic
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 cum eo cui Deus is sed es edens quæ tu edere
 homo quod si tibi ego dico amen amen ei & dixit Iesus
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 Dei regnum videre potest non denuo genitus fuerit
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 senex homo ut nascatur potest fieri quomodo Nicodemus ei
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 introire teporib⁹ duobus matris suæ in uterum rursum potest
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 tibi ego dico amen amen ei & dixit Iesus: respondit
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 introire potest non & Spiritu aqua ex genitus fuerit nõ homo
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 est caro carne ex genitū est id Dei in regno
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 quia dixi mireris ne est spiritus Spiritu ex genitū est
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 quem vult locum Spiritus denuo nasci vos quod oportet
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 unde es sciens non sed tu audis & vocē eius
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 ex qui genit⁹ est homo ois est ita vadat & quo
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 hæc possunt quomodo ei & dixit Nicodemus respondit
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 Israel doctor es tu ei & dixit Iesus respondit
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן
 es sciens non
 וַיֹּאמֶר אֵתָּה לַיְלָה וַיָּבֹא אֶל יֵשׁוּעַ בְּלַיְלָה וַיֹּאמֶר לֵה רַבִּי יָדַעְנִין דַּמְן

2 εἶπεν ἡλθε ἡσθερς πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ῥαββί, οἶδα ὅτι ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν αὐτὸς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησεν. 3 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν, ἡσθερς ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν αὐτὸς. 4 εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι ἄνωθεν, ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος ἁγίου γεννηθῆναι; 5 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ἡσθερς ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν αὐτὸς. 6 πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι ἄνωθεν, ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος ἁγίου γεννηθῆναι; 7 μὴ θαυμάσιος ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν αὐτὸς. 8 πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι ἄνωθεν, ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ πνεύματος ἁγίου γεννηθῆναι; 9 ἀπεκρίθη ὁ Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι ἄνωθεν; 10 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τὸ εἶναι ἄνθρωπος οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν αὐτὸς.

& id loquimur quod seimus quod id tibi ego dico amen amen.
11 אמין אמין אמר אנא לך דמרס דנרענין ממללינן ומרס
 si vos recipitis non & testimonium nostrum testamur q' vidimus
 דחזין מסהדינן וסהדותן למה מקבלין אנתון : **12** אן
 quomodo vos creditis & non vobis dixi qu' in terra
 דבארעא אמרת לכוין ולה מהימנין אנתון איכנא
 ereditis mihi qu' in caelo vobis dixero si
 אן אמר לכוין דבשמיא תהימנוני :
 ieiunij medij matutinis
דצפרא דפלגיה רצומא

13 Misus caelo de q' descendit ipse sed in caelum ascendit homo & non
 ולא אנש סלק לשמיא אלא הו דנחת מן שמיא כרה
 Moser extulit & quae admodum in caelo qui est ipse hominis
 דאנשא הו דאיתוהי בשמיא : **14** ואיכנא דארים מושא
 hominis Filius vt extollatur futur' est ita in deserto serpentem
 חויא במדברא הכנא עתיד למתרטמו כרה דאנשא
 vita ei sit sed percat non in eum qui credit homo vt omnis
15 דכל נש דמהימן כה לא נאכר אלא נהוין לה חימ
 vt mundum Deus dilexit enim ita qu' in aeternu
 דלעלם : **16** הכנא ניר אחב אלהא לעלמא איכנא
 sed percat non in eum qui credit is vt omnis dederit vnigenitu Filii suum
 דלכרה יחויא נתל דכל מן דמהימן כה לא נאכר אלא
 Filiu suum Deus misit enim non qu' est in aeternu vita ei sit
 נהוין לה חימ דלעלם : **17** לא ניר שדר אלהא לכרה
 mundus vt seruetur sed mundum vt codenet eum in mundum
 לעלמא דנרונויהי לעלמא אלהא דנחמא עלמא
 credit qui non & is codenatur non in eum qui credit is p' manū eius

18 כאודה : מן דמהימן כה לא מתתדין ומן דלא מהימן
 Dei Filij vni geniti in nomen creditur quia nō est codenat' iā is
 מן כדו דין הו דלא הימן בשמה דיחויא כרה דאלהא :
 homines & dilexerunt in mundum venit quia lux codenatio autē hīc est
19 הנו דין דינא דנוהרא אתא לעלמא ואחבו בנינשא
 opera eorum enim fuerūt lucem quā potius tenebram
 לה שוכנא יחיר מן דלנוהרא איתיהון הו גיר עבריהון
 mala
בישנא :

11 Amen amen dico tibi,
 quia quod seim' loquimur,
 & quod vidimus, testamur,
 & testimonium nostrum nō
 accipitis.
12 Si terrena dixi vobis, &
 non creditis, quomodo si di-
 xero vobis caelestia, credetis?

13 Et nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit de caelo, Filius hominis, qui est in caelo.

14 Et sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis:

15 Vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam aeternam.

16 Sic enim Deus dilexit mundum, vt Filium suum vnigenitum daret: vt omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam.

17 Non enim misit Deus Filium suum in mundum vt iudicer mundum, sed vt saluetur mundus per ipsum.

18 Qui credit in eum, non iudicatur, qui autem non credit, iā iudicatus est: quia non credit in nomine vnigeniti Filij Dei.

19 Hoc est autem iudicium: quia Lux venit in mundum, & dilexerūt homines magis tenebras quā lucem: erant enim eorum mala opera.

11 ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ σὺνδρασκόμενος ἀποδοξάζω, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπέχει ἡμῶν ὅ
 λαμβάνει. **12** εἰ γὰρ ἐλάττω ἕπι τοῦ ἕμου, καὶ ὁ πιστεύσας, πῶς ἐάν ἐπίτω ὁ μὴ γὰρ ἐπίτω ἐαίμα, πιστεύσας; **13** καὶ
 ὁ δὲ εἰς ἀράς ἐθέλωσας εἰς τὸν ὕδατος, εἰ μὴ ὁ οὐκ ἔστ' ὕδατος παρὰ τὰς, ὁ ὕδατος τοῦ ἀδράσματος ὁ οὐκ ἔστιν ὕδατος.
14 καὶ ἀεὶ τὸς Μωσῆς ὕδατος τὸν ὕδατος ὡς τὸν ἕμου, ἕως ὅτου ὕδατος δῶν τὸν ὕδατος τοῦ ἀδράσματος. **15** ἵνα πᾶς ὁ
 πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ καταλείπῃ, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. **16** ἕτοι γὰρ ἡγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὡς τὸν ὕδατος
 αὐτὸν τὸν μὴ ἐλαττω, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ καταλείπῃ, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. **17** ἕτοι γὰρ ἀπέστει-
 λεν ὁ θεὸς τὸν ὕδατος εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα ὁ κόσμος δὲ αὐτῷ. **18** ὁ πιστεύων εἰς
 αὐτὸν, ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἡδὴ κέριται ὁ πᾶν τὸ πιστεύων εἰς τὸ οὐρα τὸν μὴ ἐλάττω ὡς τὸν θεὸν.
19 αὐτὸν δὲ ὅς τ' ἡ κρίσις, ὅτι πᾶς ὁ φῶς ἠγάπησεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἡγάπησεν οἱ ἀδράσματος μᾶλλον τὸ πῶς, ἢ τὸ
 φῶς, λέω γὰρ πᾶσις αὐτῶν τὸ ἕμου.

℞ ij

20 Omnis enim qui malè agit, odit lucem, & non venit ad lucem, vt non arguantur opera eius.
21 Qui autem facit veritatem, venit ad lucem, vt manifestentur opera eius, quia in Deo sunt facta.

ad venit nec lucem odit agit quidiosa enim omnia
כל גור דכניתא עבד סנא לנוהרה ולא אתא לות
veritatem qui facit verò is opera eius arguantur ne
דואדלא נתכססון עברוהי: 21 הו דיין דעבד שררא
facta sunt quod in Deo opera ipsius vt innotescit lucem ad
ואלות נוהרא דנתידעון עברוהי דכאלהא עבדיון:

דקורבנא דחודרת עדתא

22 Post hæc venit Iesus & discipuli eius in terram Iudzæ: & illic morabatur cum eis, & baptizabat.
23 Erat autem & Ioannes baptizans in Enon iuxta Salim: quia aquæ multæ erant illic, & veniebant, & baptizabantur.

Iudzæ in terram & discipuli eius Iesus venit hæc post
בטר הלון אתא ישוע ותלמידוהו לארענא דיהוד
baptizans verò Ioannes etiam & baptizans cum eis erat conuersus ad
במטתהפק הוא עמהון ומעמד: 23 אף יוחנן דין מעבד
illic erant aquæ quoniam Salim crepidinè qui iuxta in Abbat
ואבעון יון דעל גנב שלון מטל דמינא אית הוון תמן
fuerat cadens adhuc enim non & baptizabatur erant & veniebant
במא ואתון הוון ועמדון: 24 לא גיר ערביל נפל הוא

24 Nondum enim missus fuerat Ioannes in carcerem.
25 Facta est autem quæstio ex discipulis Ioannis cum iudzis de purificatione:

ex vni quæstio verò orta est vindictorum in domo
במ בית אסירנא: 25 הות הות דין בעתא לחד מן
& venerit purgatione de vno Iudæ cum Ioannis discipulis
& dixerunt ei, Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem,
in transitu erat qui tecum is Magister noster ei & dixerunt Ioan-
ni: 26 ואתו
& multi baptizat ipse etiam ecce de eo testatus es cuius Iordanem
& multi baptizat ipse etiam ecce de eo testatus es cuius Iordanem

26 Et venerunt ad Ioannem, & dixerunt ei, Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum.

potest non eis & dixit Ioannes respondit ad eos
במ לותה: 27 ענא יוחנן ואמר להון לא משבחה
datus fuerit nisi quicquid sui ipsius voluntate ex recipere hominibus
במ למסכ מן עבות נפשה מרס אלא אן אתיהב
quod dixerim mihi estis testes vos celo de
במ שמינא: 28 אנתון סהדין אנתון לוי דאמרת
qui coram eo sum missus sed Christus essem non quæsit
במ לא הוית משיחא אלא שליחא אנא דקדמוהי:
illius sponsi autem amicus est sponsus sponsa ei cui est
במ דאדית לה כלתא חתנא הו רחטה דין דחתנא הו
sponsi vocem ppter gaudet magno gaudio ei & attulit
במ וצאתא לה הדותא רבתא חדא מטל קלה דחתנא

27 Respondit Ioannes, & dixit, Non potest homo accipere quicquam, nisi fuerit ei datum de celo.

potest non eis & dixit Ioannes respondit ad eos
במ לותה: 27 ענא יוחנן ואמר להון לא משבחה
datus fuerit nisi quicquid sui ipsius voluntate ex recipere hominibus
במ למסכ מן עבות נפשה מרס אלא אן אתיהב
quod dixerim mihi estis testes vos celo de
במ שמינא: 28 אנתון סהדין אנתון לוי דאמרת
qui coram eo sum missus sed Christus essem non quæsit
במ לא הוית משיחא אלא שליחא אנא דקדמוהי:
illius sponsi autem amicus est sponsus sponsa ei cui est
במ דאדית לה כלתא חתנא הו רחטה דין דחתנא הו
sponsi vocem ppter gaudet magno gaudio ei & attulit
במ וצאתא לה הדותא רבתא חדא מטל קלה דחתנא

28 Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim, Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum.

quod dixerim mihi estis testes vos celo de
במ שמינא: 28 אנתון סהדין אנתון לוי דאמרת
qui coram eo sum missus sed Christus essem non quæsit
במ לא הוית משיחא אלא שליחא אנא דקדמוהי:
illius sponsi autem amicus est sponsus sponsa ei cui est
במ דאדית לה כלתא חתנא הו רחטה דין דחתנא הו
sponsi vocem ppter gaudet magno gaudio ei & attulit
במ וצאתא לה הדותא רבתא חדא מטל קלה דחתנא

29 Qui habet spõsam, Spõsus est: amicus autem sponsi qui stat & audit eum, gaudio gaudet propter vocẽ sponsi:

illius sponsi autem amicus est sponsus sponsa ei cui est
במ דאדית לה כלתא חתנא הו רחטה דין דחתנא הו
sponsi vocem ppter gaudet magno gaudio ei & attulit
במ וצאתא לה הדותא רבתא חדא מטל קלה דחתנא

20 πᾶς γὰρ ὁ φῶς ἀγαπήσασθαι, μισοῖ τὸ φῶς, καὶ ἐν ὕδατι φῶς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἕλθῃ τὸ φῶς εἰς αὐτὸν.
21 ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ὁ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτῷ τὸ φῶς, ὅτι οὐκ ἔστι σὺν αὐτῷ εἰρηγασμένος.
22 μὲν αὖτε ἦλθεν ὁ Ἰωάννης καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐκεῖ διέσωσαν πολλοὺς ἄνθρωποι.
23 Λὼ δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγὺς τῆς Σαλμίνης, ὅτι ἦν ἕρως πολλὰ ὕδατα ἐκεῖ, καὶ πολλοὶ ἔρχοντο εἰς αὐτὸν βαπτίζεσθαι.
24 οὗτω γὰρ Λὼ βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.
25 ἐγγὺς τοῦ οὐνοῦ ἔστη ὁ μαθητὴς Ἰωάννης μὲν Ἰουδαίων πρὸς τὰς ἀκαθαρσίας.
26 καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπεν αὐτῷ:
ὁ; Λὼ μὲν ὁδὸν ἡμεῶν τὸν Ἰερουσαλὴμ, ὃν μεμαρτυρήκατε, ἵνα εἴδῃτε βαπτίζεσθαι, καὶ πᾶσι τοῖς ἔρχοις πρὸς αὐτὸν.
27 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάννης, καὶ εἶπεν, οὐ δύναται ὁ ἄλλος λαμβάνειν οὐδὲν, εἰ μὴ ὁ δεξιόμενος αὐτοῦ, ὃν οὐκ ἔγνω.
28 οὐκ ἔστιν ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ ἀλλήλων ἐμὲν ἔμαρπτον ἐκείνους.
29 ὁ ἰσχυρὸς μὲν μεμαρτυρεῖ ὅτι εἶπα, ἐπεὶ ἐμὲν ἔγνω ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ ἀλλήλων ἐμὲν ἔμαρπτον ἐκείνους.
τὴν ἡμέραν, ὅτι ἐμὲν ἔγνω ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ ἀλλήλων ἐμὲν ἔμαρπτον ἐκείνους.

est eueniens illu illu impletu est ecce meū gaudium ergo hoc
 הָרָא הַכִּיל הַדּוֹתָא דִּילּוּי הָא מְמַלֵּיא ו' 30 לָהּ הוּ וּלְאָ הוּא
 supra venit supernis qui è enim is minui & me crescere
 למְרַבָּא וְלוּ לְמַכְבַּר 31 הוּ נִיד דְמִן לְעַל אַתָּא לְעַל מִן
 is loquitur terra & de est terra de terra qui de & is est oēs
 בַּל הוּ וְהוּ דְמִן אַרְעָא מִן אַרְעָא הוּ וּמִן אַרְעָא מְמַלֵּל הוּ
 & audiuit q̄ vidit & id est oēs supra venit celo qui è
 דְמִן שְׂמִיא אַתָּא לְעַל מִן כָּל הוּ 32 וּמִדְם דְחֹזָא וּשְׁמַע
 qui recipit verò is recipit homo non & testimoniū eius testatur
 מְסַהֵד וּסְהֵדוּתָהּ לָא אֲנִשׁ מְקַבֵּל ו' 33 הוּ רִין דְקָבֵל
 enim is est verax quodd Deus ob signavit eius testimoniū
 סְהֵדוּתָהּ חֲתָם דְאֱלֹהִים שְׂרִירָהּ הוּ 34 אִינְאִנִּיד
 enim fuit non loquitur Dei ipsius verba misit quem Deus
 דְאֱלֹהִים שְׂרִירָהּ מְלָא הוּ דְאֱלֹהִים מְמַלֵּל לָא הוּא נִיד
 & omnia Filium diligit Pater Spiritū Deus donās in mēsurā
 בְּכִילָא יֵהֵב אֱלֹהִים רוּחָא 35 אִבְרָא מְתָב לְבְרָא וּכְלָמֵד
 vita ei est in Filium qui credit is in manus eius dedit
 יֵהֵב בְּאִירוּהוּ 36 מִן דְמַהִימֵן בְּבְרָה אִירָתָהּ לָה חַיָּה
 sed vitam videbit non Filio acquiescit qui non & is q̄q̄i æternū
 דְלַעֲלֵם וּמִן דְלָא מְתַפְּסִים לְבְרָא לָא נְחֹזָא חַיָּה אֱלֹהִים
 super eum manebit Dei ira
 רוּגְזָה דְאֱלֹהִים נְקוּא עֲלוּהוּ 37

Hoc ergo gaudium meum impletam est.
 30 Illum oportet crescere, me autem minui.
 31 Qui de sursum venit, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur: qui de celo venit, super omnes est.
 32 Et quod vidit & audiuit, hoc testatur: & testimoniū eius nemo accipit.
 33 Qui autem accepit eius testimoniū, signavit quia Deus verax est.
 34 Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur. Non enim ad mensuram dat Deus Spiritum.
 35 Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu eius.
 36 Qui credit in Filium, habet vitam æternam: qui autē incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

CAP. IIII.

קפלאון ד

fecerit multos quod discipulos Pharisæi q̄ audissent Iesus autē cognouit
 יֵדַע רִין יֵשׁוּעַ דְשְׁמַעוּ פְרִישָׁא דְתַלְמִידָא סְנִיאָא עֵבֵר
 baptizans Iesus ipse esset non cūm Iōānes quā magis & baptizaret
 וּמַעַמְד יִתִיר מִן יוֹחָנָן 32 כִּד לָא הוּא הוּ יֵשׁוּעַ מַעַמְד
 rursū & venit Iudæam & reliquit discipuli eius sed esset
 הוּא אֱלֹהִים תְּלַמִּידוּתָיו 33 וּשְׁבַקָה לִיהוּד וְאִתָּא לָה תּוֹב
 in Galilæam
 לְגַלִּילָא 34

1 Ut ergo cognouit Iesus, quia audierūt Pharisæi, quodd Iesus plures discipulos facit, & baptizat, quām Iōānes.
 2 Quāquam Iesus non baptizaret, sed discipuli eius:
 3 Reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galilæam.
 4 Oportebat autem eum transire per mediam Samariā.

דלליה דיום בורכא דפנטקוסטי

Samaritanorum domum q̄ transiret ut veniens autē ei erat opus
 מַעַבְרָא הוּת לָה רִין דְנָאָתָא נַעֲבֵר עַל בֵּית שְׁמַרְיָה 4
 30 ἐκεῖνος δὲ αὐτῶν ἦν, ἔμει δὲ ἡμερῶν δέου. 31 ὁ ἀκούων ἰσχυρότερος ἐστὶν τοῦ ὄντος ὡς τὸ πνεῦμα ἢ ὡς τὸ σῶμα. 32 ὁ ἀκούων ἰσχυρότερος ἐστὶν τοῦ ὄντος ὡς τὸ πνεῦμα ἢ ὡς τὸ σῶμα. 33 ὁ ἀκούων ἰσχυρότερος ἐστὶν τοῦ ὄντος ὡς τὸ πνεῦμα ἢ ὡς τὸ σῶμα. 34 ὁ ἀκούων ἰσχυρότερος ἐστὶν τοῦ ὄντος ὡς τὸ πνεῦμα ἢ ὡς τὸ σῶμα. 35 ὁ ἀκούων ἰσχυρότερος ἐστὶν τοῦ ὄντος ὡς τὸ πνεῦμα ἢ ὡς τὸ σῶμα. 36 ὁ ἀκούων ἰσχυρότερος ἐστὶν τοῦ ὄντος ὡς τὸ πνεῦμα ἢ ὡς τὸ σῶμα.

4 Oportebat autem eum transire per mediam Samariā.

Καφ. δ.

1 Ὁς οὖν ἔρχετο ἰησοῦς, ἐπὶ ἠκούσαν οἱ φαραισαῖοι, ὅτι ἰησοῦς ἠλείπειν μαθητὰς πολλοὺς καὶ βαπτίζει ἢ ἰωάννης.
 2 Ἐπεὶ οὖν ἰησοῦς αὐτοὺς οὕτως εἶπεν, εἶπεν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ: 3 ἀφ' ἧς τίνος ἰουδαίας, & ἀπὸ γῆς σαμαρίας, εἰς τίνος ἰαλλυαίας. 4 εἰς ἣν δὲ αὐτὸν δεῖ ἰσχυρότερος εἶναι τοῦ ἰωάννου ἢ ὡς τὸ σῶμα ἢ ὡς τὸ πνεῦμα.

